

PENGAMBILAN TANAH DI BAWAH AKTA PENGAMBILAN TANAH 1960

PENDAHULUAN.

1. Segala bentuk pembangunan fizikal memerlukan tanah untuk dijadikan sebagai tapak. Di Semenanjung Malaysia terdapat tiga (3) cara zahir untuk memperoleh tanah iaitu:
 - 1.1. membeli tanah Kerajaan daripada Pihak Berkuasa Negeri (selepas ini disebut PBN);
 - 1.1.2. membeli tanah beristik (alienated land) daripada tuan putih; atau
 - 1.1.3. mengambil mana-mana tanah milik menerusi gross umlong-undang.
- 1.2. Oleh kerana kiasan untuk memperoleh tanah menerusi cara 1.1.1 atau 1.1.2, maka lazimnya zahir yang ada telah menutup cara 1.1.3 iaitu mengambilnya melalui proses pengambilan tanah dengan menggunakan Akta Pengambilan Tanah 1960, Akta 486 (selepas ini disebut APT 1960). Melalui pengambilan ini, tanah itu boleh didapati walaupun tuan tanah tidak bersedia menjualnya dan tawar memperbaiki harga tidak diperlukan. Sebagaimana yang diperlukan di bawah sekitar 66 APT 1960, apabila dibuat memorandum atau endosan pada dokumen hajat milik tanah itu akan terlekatkan zedah PBN dan menjadikan tanah berjaya, tetapi berpadam segala ketetapan, maka bolehlah tanah itu diberikan kepada pihak yang bagi pihaknya tanah itu diambil atau dibebaskan sebaik sahaja setiap rizki awam di bawah sekitar 62 Karun Tanah Negara (selepas ini disebut KTN) 1965 kepada siapa yang membutuhnya.

KUASA MENGAMBIL TANAH.

- 2.1. Berdasarkan butiran 2(a) Benarai Negeri dalam Jadual ke 9 Perlembagaan Persekutuan, undang-undang mengenai pengambilan tanah sepatutnya digunakan oleh Dewan Undangan Negeri. Bagaimanapun undang-undang sekarang mengenai pengambilan tanah iaitu APT 1960 diperlukan oleh Parlimen mengikut Perkara 79(4) Perlembagaan Persekutuan yang memperuntukkan bahawa Parlimen boleh membuat